

Nr 94

Av herr **Öhman m. fl.**, om vidgad rätt till avdrag vid inkomsttaxeringen för förvärvsarbetande gifta kvinnor.

De avdrag som förvärvsarbetande gift kvinna får göra vid beskattningen försämrades från och med 1953. Tidigare hade avdraget enligt 1947 års skattereform generellt utgjort hälften av inkomsten, dock högst 1 000 kronor vid taxering till statlig inkomstskatt. Motsvarande avdrag vid den kommunala beskattningen var 300 kronor. Sedan 1953 gäller ett generellt avdrag på 300 kronor vid både statlig och kommunal beskattning, varjämte förvärvsarbetande kvinna, som har barnbidragsberättigade barn, får dra av tio procent av inkomsten. Sammanlagt får dock avdraget uppgå till högst 1 000 kronor. Därjämte får gift man, som driver jordbruk eller rörelse, dra av 300 kronor om hans hustru deltagit i arbetet.

Som kompensation för de 1953 åtstramade reglerna för förvärvsavdraget skedde vissa justeringar av skatteskalor och ortsavdrag, som åsyftade att till en viss inkomstgräns förhindra att sambeskattningen verkar skattehöjande.

Men detta, som för övrigt endast berörde den statliga beskattningen, innebar inte att gift kvinna erhöll den skattelindring, som hon borde vara berättigad till såsom ersättning för de särskilda utgifter, vilka är förknippade med hennes förvärvsarbete. För ett par år sedan värderade en statlig utredning husmoderns arbetsinsats i en tvåbarnsfamilj till 5 000 kronor årligen. Denna siffra ger en uppfattning om de extra utgifter för barnens vård och hemmets skötsel, som drabbar den familj, där hustrun arbetar utom hemmet. Att det nuvarande förvärvsavdraget inte på långt när täcker dessa utgifter är uppenbart. Resultatet blir i många fall att gifta kvinnor, inför perspektivet av ökade utgifter och genom sambeskattningen skärpt skatt, inte anser det lönande att ta förvärvsarbete. Detta gäller inte minst högt kvalificerad kvinnlig arbetskraft. Genom en oklok och orättvis skattelagstiftning undandras samhället sålunda arbetskraft, samtidigt som den enskilde hindras att genom arbete höja sin standard.

Redan 1954 begärde riksdagen i skrivelse till regeringen en översyn av bestämmelserna om gift kvinnas förvärvsavdrag. Uppdraget gavs till de s. k. skattelagssakkunniga, som dock alltjämt dröjer med sitt förslag. Under dessa förhållanden anser vi att det i väntan på de sakkunnigas förslag och den av finansministern utlovade omprövningen av frågan är nödvändigt med en *provisorisk* uppskrivning av gift kvinnas förvärvsavdrag.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta att ändra förordningen om statlig inkomstskatt så, att gift kvinna, som har inkomst av förvärvsarbete, vid såväl den statliga som den kommunala taxeringen ges rätt till avdrag med hälften av sin inkomst, dock högst 1 000 kronor, och att därjämte den som har hemmavarande barnbidragsberättigade barn ges rätt till ytterligare avdrag med hälften av sin arbetsinkomst, dock högst ett sammanlagt avdrag på 3 000 kronor.

Stockholm i januari 1958

Gunnar Öhman

Anton Norling

Helmer Persson
